

در صورت عدم مراجعه به موقع و با بدتر شدن حال بیمار و کاهش هوشیاری ، دریافت مایعات و مواد غذایی نیز کاهش می یابد و احتمال کاهش خون رسانی به کلیه ها و تضعیف سیستم ایمنی و حتی کاهش قند خون وجود دارد که در نهایت می تواند موجب آسیبهای غیر قابل جبران گردد. سل از جمله بیماریهایی است که شیوع آن در طی دهه های اخیر رو به کاهش بود. با بدتر شدن وضع اقتصادی و سوء تغذیه و در صورت تماس نزدیک با افراد بیمار، احتمال بروز این بیماری افزایش می یابد.

سل کلیوی گرچه از سل ریوی شیوع بسیار پایین تری دارد ولی می تواند به صورت تدریجی موجب آسیب کلیوی شود. عفونتهای انگلی نظیر مالاریا ، لشمانیا ، لپتوسپیروز (شایع در شمال ایران) نیز می توانند عامل آسیب کلیوی باشند. اگر چه شایع ترین عواملی که موجب نارسایی کلیه می شوند دیابت ، فشارخون بالا هستند ولی باید به عفونتها نیز در کشورهای در حال توسعه به عنوان یک عامل نارسایی کلیه توجه کرد.

با توجه به رعایت موازین بهداشتی ، رعایت بهداشت دست ها و داروهای ضد میکروبی و ضد ویروسی میزان شیوع این آسیب ها رو به کاهش است. در قسمتهایی از دنیا به دلیل فقر ، عدم رعایت موازین بهداشتی و آموزش ناکافی ، تراکم بالای جمعیت در شهر ها، عدم دسترسی به آب بهداشتی و نبودن امکانات بهداشتی هنوز کنترل عفونتها به میزان کافی انجام نگرفته است.

- به طور خلاصه رعایت موارد زیر می تواند موجب کاهش ابتلا به عفونتها شود و نیز در صورت ابتلا احتمال آسیب به کلیه ها را کاهش دهد :
- ۱- پرهیز از تماس با افراد مبتلا به عفونت
 - ۲- پرهیز از حضور در مکانهای شلوغ که امکان سرایت بیماری وجود داشته باد.
 - ۳- رعایت بهداشت دستها به خصوص قبل از خوردن غذا و بعد از رفتن به دستشویی
 - ۴- استفاده از ماسک در موارد همه گیری های تنفسی
 - ۵- توجه به علائم هشدار و مراجعه به موقع در صورت ابتلا یا بروز علائم شدید
 - ۶- عدم استفاده از آنتی بیوتیکها و مسکن ها به صورت خوددرمانی
 - ۷- در صورت پیشرفت علائم و عدم بروز بهبودی ، مشورت مجدد با پزشک معالج الزامی است.
 - ۸- تغذیه مناسب در زمان سلامتی . نیز در زمان بیماری به تقویت سیستم ایمنی کمک می کند.
 - ۹- در صورت تجویز داروها ، به موقع و تا اتمام درمان داروها را مصرف نمایید.
 - ۱۰- عدم استفاده از داروهای گیاهی مگر با اطلاع پزشک معالج و فقط به مدت کوتاه

آگاهی برای هوادار طبیعی و غیر متطر و حمایت از کمره های آسیب پذیر

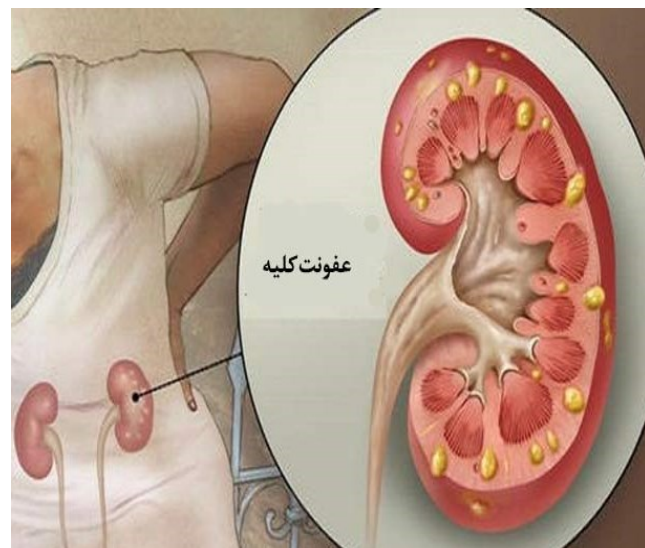
سلامت کمره برای همه

تهیه و تنظیم: دکتر فرحناز دادرس
فوق تخصص بیماریهای کلیه و فشار خون
بیمارستان فیروزگر
دانشگاه علوم پزشکی ایران

عفونت ها و کلیه

عفونتها می توانند انواع متنوعی از بیماریهای کلیوی را ایجاد کنند. شایع ترین نوع درگیری کلیوی نارسایی حاد کلیه است. حدود ۴۰٪ افراد با نارسایی حاد کلیه، ممکن است در آینده به درجاتی از نارسایی مزمن کلیه دچار شوند. اگر فردی که دچار نارسایی مزمن کلیه است دچار عفونت شود ممکن است سیر بیماری به سوی تشدید نارسایی کلیه پیشرفت نماید. عفونتها ممکن است مستقیماً موجب آسیب کلیه شوند و یا به طور غیر مستقیم در نتیجه پاسخ سیستم ایمنی بدن آسیب ببینند. گاهی داروهایی که جهت درمان عفونتها استفاده می شوند

عفونتهای ویروسی که می توانند موجب آسیب کلیوی شوند شامل هپاتیت B، هپاتیت C، هپاتیت E، HIV، تب کریمه کنگو می باشد. ویروسهای دیگر نظیر EBV، CMV نیز می توانند موجب آسیب کلیوی شوند.

ابتلا به ویروس کوید ۱۹ نیز می تواند با افزایش احتمال نارسایی کلیه یا تشدید نارسایی مزمن کلیه همراه باشد. بنابراین در صورت ابتلا به موارد شدید بیماری، آزمایشات بررسی عملکرد کلیه، حجم ادرار و فشارخون بیمار اهمیت زیادی دارند. ابتلا به آنفلونزا به دلیل لرزهای شدید و تب بالا و کم آبی بدن نیز می تواند منجر به نارسایی حاد کلیه شود. به همین دلیل در موارد شدید بیماری باید مصرف مایعات کافی باشد.

افرادی که از قبل دچار نارسایی مزمن کلیه هستند در موارد ابتلا به این عفونتها ممکن است از مسکن هایی استفاده کنند که منجر به تشدید نارسایی کلیه شود. در این موارد حتماً باید با پزشک معالج در مورد نوع و مقدار مصرف مسکن مشاوره شود. به مقدار ادرار و یا تغییر رنگ ادرار نیز باید توجه داشت و در صورت بروز این موارد سریعاً به پزشک مراجعه نمود.

عفونتهای میکروبی (باکتریال) نیز عامل طیفی از بیماری های کلیوی می توانند باشند. شایع ترین عارضه ای که متعاقب عفونت باکتریال رخ می دهد نارسایی حاد کلیه است.

عفونت شدید خون با علائم کاهش فشار خون، کاهش هوشیاری و نارسایی عملکرد سایر ارگانها می تواند همراه باشد. نارسایی کارکرد در اعضای حیاتی بدن نظیر کلیه ها، ریه و قلب ممکن است بوجود آید و یا در بیماران دچار سیروز کبد موجب نارسایی کبدی و کلیوی شود..

بیشترین خطر عفونتها در افراد مسن، دیابتی، خانمهای باردار و در افراد با سیستم ایمنی ضعیف مشاهده می شود. عفونتهای میکروبی در افراد مسن، دیابتی، الکلی، معتاد به مواد مخدر تزریقی، سوء تغذیه و بدخیمی می تواند موجب انواعی از درگیری کلیوی (التهاب گلوبومرول کلیه) شود. عفونتهای دستگاه ادراری نیز از علل مهم آسیب کلیه ها محسوب می شوند. توجه به علائمی مثل سوزش ادرار، دفع مکرر ادرار همراه با درد، درد پهلوها، تب بسیار مهم است. مراجعه به موقع به منظور تشخیص و درمان به موقع می تواند مانع آسیبهای کلیه ها شود. باید تاکید کرد که افرادی که دچار اختلال در دفع ادرار هستند (عدم دفع کامل ادرار یا بی اختیاری ادرار، زور زدن برای دفع ادرار یا وجود پروستات بزرگ یا سنگ که مانع تخلیه کامل ادرار شوند یا بیماری های مثانه) و نیز افراد دیابتی، مسن، اختلال هوشیاری و خانمهای باردار بیشترین احتمال ابتلا به عفونتهای شدید ادراری و آسیب کلیوی را دارند.

